

Kratochvilná historie

MÍST A MÍST

v zemích koruny svatovávčavské.

Sebral a napsal Frimov Sobotta.

Pokračování.

Ono to štemplování má někdy také svoje výhody. Tak na př. kdyby byli měli v kostelíku sv. Vojtěcha u Votic štemplovaný zvon, nebyli by jim ho zloději věru ukradli. Ale on na nětěstí nebyl nijaké znamenán a pobertové ho tedy směle vyloukli. Když pak o pouti mělo se vyzváněti k slavným službám božím, musil kostelník místo zvonění 'svolávací' věfici, a sice takto: vystřelil z věže chlupatou šepici a máváje jí v povětrí volal: "Lidičky — po nejprv — pojďte do kostela! Po druhé" — atd. Po dlouhém čase koupil patronátní úřad nový zvon; obávaje se však, aby ho zase někdo neodnesl, dal jej mítto na zvonici do Votic na špejchar, odkudž jej o pouti pokaldě k sv. Vojtěchu dovezou a na věžku zavěsí; tam jej musí poklasný až do rána hlídati, načez po ukončené slavnosti jej opět na věž naloží a k celoročnímu odpočinku na špejchar odveze.

Vožice mladá mívala přímí pláňkové, poněvadž byla za starodávna ohrazena pláňkami. Tehdy tam bývalo občanstvo statečnější nežli nynější třeptáci, kteří v zimě v létě chodí v šerkových kabátech jež vítr snadno profoukne. I přišli jednou k purkmistrovi stěžovat si na zimu, která prý jim vjele do rukávů. Purkmistr, moudrá hlava, poradil jim, aby jí z rukávů vytřepali a od té doby Vožičtí, když je mrazí, třepají rukama, aby zimu z rukávů vytřepali, odkudž dostalo se jim přímí třeptáků.

Nedaleko mladé Vožice je hornická vesnice Stará Vožice. Tam zapřahají do vozu aneb do pluhu vždy koně a krávu a takový mřchaný potah jmenuje se staroválčický foršpon.

Dávým to zvykem po celých Čechách, že o posvícení musí býti pranice; nestrhla-li se krvavá rvačka, při které musejí býti aspoň vytučena okna, roztrfiskány sklenice, sřperáženy nohy od stolic, nepočítaje v to množství raněných řkaj, že letošní posvícení za nic nestálo. Jenom ve VRANÉM (na Vltavě nad Zbraslaví) jsou lidé příliš krotcí, kteří nemohou viděti krev; a jelikož o posvícení pranice býti musí, perou se aspoň mouly a sabljeji přám, což působí Zbraslavákům veliké nesnáze, protože ten den nemohou bráti vodu ze řeky.

VŘEČTÍ labužníci jídají rádi o obžinkách pečenou krev. Aby jí měli s dostatek, za tou přčinou krmívají do obžinek staré šebřiny, jež pak zabijou a mají krve ažaž!

Kdo cestuješ na Krkonoše, zepťej se ve VRCHLABÍ, kam dali toho mořského hada! Kde se vzala, tu se vzala: najednou se objevila obluda v tůni pod jezem a jen hlavu z vody vystrkovala. I sběhli se hned srdnatí Vrchlabáci každý s jinou zbraní a všichni s velikým řkíkem a rámušem, i nastalo hroudamí, klacky a kamením takové bombardování, jakému by zdi Jerišské ani na okamžik nebyly odolaly — jenom 'mořský had' jako by byl hluchý a slepý a desateronásobným železem okován: ani si toho hrubě nevšímal. Teprve když přiběhli hasiči s háky na dlouhých tyčkách, podařilo se jim čahouna uloviti a k běhu přitáhnouti a tu se vyloupilo z té potvory — neobyčejně silné lano a její hlava proměnila se — v uzel. Bylo by toto kuriosum stálo za vycpání ale Vrchlabští nechtěli.

Ve VRÁTKOVÉ o posvícení snědli dráteníka. Tu přišel malý drátenický chlapec se svým starým strýcem do Vrátkova a každý šel

jinou stranou a umluvili se, že na druhém konci vesnice se sejdou. Když chlapec o mnoho dříve byl hotov a strýce nenalezl, dal se do piče a ptal se po domech, zda-li neviděl jeho strýce? Viděl-li jme u představeného, an z něj právě dělají jitrnice. Bylo to právě před posvícením a bylo mu k představenému ukázáno a když přišel do dvora, spatřil všude samou krev a u silně mezi dvěma těly za nohy viset u stropu, dal se s řkíkem na útek a bál se, aby ho též nechytili; na to obecní drák z omylu ho vyvedl, že to posvícenský krmník. — Též do VRÁTKOVA přišel do jednoho statku pobuda a selka měla právě v troubě pečenou husu, což on hned ženichal. Selky tu právě nebylo a on tedy husu z trouby vylouk a pečlivě ji uschoval pod kabát. Když se selka objevila, vyřídil jí pozdrav od tetý Husárovice z Troubárovice, že již není v Troubárovice, že se odstěhovala do Mořňárovice pod Paždárovice. Selka byla uněšena víšností pobudy, ukrojila mu ještě krajíc chleba a když tento odešel, tu selka šla se podívat do trouby na husu, ale ta byla tatam.

VŘEČKY (v Plzeňsku) jsou malé řendky; před každým domkem mají mústek přes strouhu, v níž ale místo ryb zdržují se řáby, jež se kdysi rozmnožily tou měrou, že za jejich vymolení konány v kostele zvláštní modlitby a procese. Ale to všecko nic nepomáhalo: až když nastalo sucho, řáby samy se vytratily. Na památku dali občané zasaditi za oltář kamennou desku, na níž vytesána řába s příslušným nápisem a leto počtem. Jen se tam opovaž zakuřkati jako řába a budeš bit jako žito! Mívali ještě jednu zvláštnost: na sluneční hodiny připevnili prý místo rájje kraví ocas.

Ve VYSOKÉM (u Plzně) skoumajíce, čím bude novorozenětko, házejí je na stěchu: spadne-li, bude prý z něho zloděj, zůstane-li na stěše, bude muzikant.

Kdyby byli ve VYSOKÉM v Podkrkonoší bedlivě sbírali kamení, mohli tam býti dnes samí milionáři; pravíť zajisté ctihodný Balbin, že "u Vysokého hodí mnohdykrát pasák za kravou kamenem, jenž bývá často dražší než kráva sama."

VYSOKOMÝTSKÝM řkají kujebáci. To povstalo takto: Vysokomýtský honosivali se výbornými pstruhy. Přihodilo se pak, že císař Josef II. konaje cesty po Čechách, měl zavítati též do Vysokého Mýta. I rokováno o tom, kterak by vzácného hosta měli uctíti a konečně na tom zůstáno, že bude nejlépe uctíti císaře tím, co jest chloubou města i krajiny: výbornými pstruhy. Stalo se. V ustanovený den očekávala veškerá obec s chutnými pstruhy císaře. Čekali, čekali — slunce už se dávno přealilo přes poledne, chýlilo se k večeru — císař nepřijížděl a opatrné městské radě už kručelo pod vestami, jednak neustálým očekáváním a v úzkostech trváním, jednak dlouhým od samého rána postěním. Když se konečně okázala zvěstnice, prohodil kdosi z rady: "Trvám, že teď už nepřijede. Škoda těch pstruhů. Což abychom sami do nich se dadouce ku cti a slávě našeho nejmilostivějšího krále jich použili?" Nikdy posud nebyl návrh přijat tak jednohlasně a bez debaty, jako tento. Ale co čert nechtěl míti? Nazejtří rozlétna se pojednou městem zvěst, že císař jede. Co si počít? I sebrány nakvap ještě zbytky věcerejších pstruhů, jež si páni konšelé jakožto výslužku domů odnesli a předloženy císaři. Císař chválil si pstruhy, že jsou dobré. "O to není; pstruhy jsou dobré," osmělil se prohoditi jeden z rady, "ale Vaše Milost' královská měla přijeti včera, to by si byla teprve pochutnala! Tohle jen

jsou zbytky." A poněvadž opatrný tento rada jmenoval se Kujeba zůstala Vysokomýtským plzezdívka kujebáci.

Kdo dal jméno Zábok u Labské Týnice, ten jen jako by byl tužil, že se tam jedenkráte farář do bísta zabofí. A to se stalo takhle: Když se z jara Doubravka, kterou pod Zábok Labe pije, rozvodní a Zábok kočkolem oblije, nebývá tam pro bahno a rozvodnění leky přístupu. Za onoho času tam byl vikariátní úřad. Za rozvodnění Doubravky ubíral se s komplementem k vikariátu farář z Křehle. Přijde k Zábok — Zábok pod vodou, takže z plotů jen vrchní dvě tesy vyčnívaly. Co teď? Kudy k vikariátu? Přemýšlí pan farář. Tu spatřil klouška, an se škrábe na plot. "Synáčku, doveď mne do lary, dám ti dvougrošák!" volá naň. "Musíte, strejčku za mnou po tomhle plotě, ale dejte pozor, jsou tu příkopy a moc bahna," dí chlapec. Vyhrábav se pan farář na plot, šoupal se po tese za klukem. Než nastojte: kloušek jako veverka tesy přešplhal ale pod těžkým velebníčkem tesa praskla a on spadnuv s plotu zabofil se do bahna až po kolena. Kluk s dvougrošákem byl dávno pryč a pan farář notně huboval: "Zábok! ano Zábok! že se tu člověk do bahna zabofí; taškářskéj vikariát, kam ho sem k čertu zastrčili!"

Není zdvořilejších lidí nad Záhorničany (u Opočna), kteří se ve své dvornosti tak daleko spouštějí, že i volám vykaží. Záhornice totiž leží na kopečku a v létě tam bývá nouze o vodu; jezdívají prý si s obecním volm až do Třešňan a na zpáteční cestě, když to jde do kopce, řkají volu "vy!" aby lépe táhl. Nicméně se špatnou by se potázal, kdo by se jich zepal, kdy pojedou pro víno do Rakous? Přihodiloť se, když ještě byla robota, že od vrchního až Opočna došel Záhornických rozkaz — aby doješli na rybník podvinický pro rákos. Záhornický rychtář však, neuměje dobře čísti, seslabikoval to v ten rozum, že mají jeti pro víno do Rakous. Z toho nastal v obci poplach nemalý, neboť v celé Záhornici neměli ani jediného koně a se svými volky nebo kravičkami nedojeli by do Vidně ani za půl roku. I vyslána deputace k panu vrchnímu s poníženu prosbou, aby je této tak těžké roboty sprostí a rozkaz ten jiné obci, kde mají koně, uděliti ráčil. A tak se ten omyl vysvětlil.

V ZAHŘÁDCE (u Ledče) takto chytají zajíce: Umluví se čtyři — a to nejsrdnatější chlapci — a ti nejprve vyhledají za dne lože, v němž zajíc nocuje. V noci pak vyjdou na lov. Jeden nese lucernu, v níž musí býti svěčka lojová, protože 'milich' v Zahřádce nedostanou, což by ostatně také byl na zajíce holý luxus. Druhý vezme buben s paličkou, třetí kropící konv s vodou a čtvrtý široký pytel. Po špičkách přikradou se k loži — bývá to obyčejně nízký smrček — pozorně rozestaví se kolem něho a začnou: Ten první máchne několikrát nad smrčkem rozsvícenou lucernou, při čemž zajíc, všecek rozespálý, sobě myslí: "No, no, to se řák začíná blýskati!" V tom druhý uhoří několikrát na buben a zajíc rozumuje: "Aha, hrom už bije!" Načez třetí pokropí z konve janka, který, podrhav se za uchem, potichu hořkuje: "Safraporte, už přší! Toť abych se honem někam schoval!" Hop, hop! vyskočí — právě do roztaženého pytle, jež čtvrtý byl nastavil.

Zahřádečtí chtějí si vzíti na ten způsob chytání zajíců patent, neboť tím ušetří mnoho prachu a řádný z nich nepřijde k úrazu, ba ani ten ne, co drží pytel, neboť ten má pro jistotu přes obličej kuklu, jaké užívá se při přebírání včel.

Zvláštní oblek pro hochy.

Co soudíte . . .

o vrozené vzezření na str. 107. Mnohým hochům na str. 107. Janu to představitel, jež důvěru lidu zasluhuje.

Hoch váš bude potřebovat tuto zimní oblek. Prodáváme je a ručíme za to, že nejen vkusem, nýbrž i trvanlivostí předčí o 40 procent obleky prodávané v obchodních řetězích. Obrátte se na náš nový podzimní katalog, stránka 32. Uzáte tu vzorek celoviněné kašmírové látky ve dvou odstavcích. Prodáváme obleky, zhotovené z této látky, dle vzoru zakázavého, za dva dolary a půl pro hochy od 4 do 15 roků. Není obvodu v Omaze, který prodávati by je moh za méně nežli \$3.50 až \$4.50. Opteje se kdekoli o to za ně štítá a přesvědčte se. Jinak lze se přesvědčiti, když porovnáte oblek, za který jste dříve pět dolarů zaplatili, s naším, za omu zmlínou. Vzorek dostačí. Prohlédněte si jej. Vyplatí se vám to

Jestli nemáte naši nejnovější knihu se vzorky, můžete ji obdržeti, když učiníte tři věci — 1. Napište své jméno a adresu čitelně na poštovní lístek. — 2. Napište jméno tohoto listu — 3. Pošlete jej o Simple Book A 15.

NEBRASKA CLOTHING CO.,
roh 15. a Farnam ulice, Omaha.

Každá rodina měla by mít stále doma
SEVEROVY
České Léky.
Osvědčené Nejlepší
v každém domácí
případě léky
Na skladě ve všech lékárnách

KAŠEL nastuzení, chrapt, bolesti na prsou, zádech, zášť, chřipku, nemoci plíc vyléčí
SEVEROV BALSAM pro plíce.
25 a 50 ct.

KREV čistá jest základem zdraví. Vyřádky, stálou unavenost, ospalost, slabost, pohavní nemoci, kožní choroby odstraní
SEVEROV KREČISTITEL.
\$1.00.

ZENY a dívky trpící nepravidelností měsíční, bělotokem, slabostí, obtížemi vřhotenství, po porodu a v změně života uznají za nejlepší lék
SEVEROV REGULÁTOR ženských nemocí. \$1.00.

BOLESTI v zádech bývali často známku choroby ledvin. Obtíže močení, pálení, řezavku, všechny choroby ledvin a měchýře vyléčí
Severov Silitel ledví a jafer.
75c. a \$1.25.

Dobrým měřítkem zdraví jest
CHUT k jídlu. Kdo trpí nezdravostí, slabostí, po nemoci, sešlostí, toho uzdraví
Severova Žaludeční Hořká, čistě bylaný lék.
.....50c. a \$1.00.

Bolestné zoubkování, horkost, bolesti, koliku, zápal, špatný spánek, nepokoj odstraní
SEVEROV TIŠITEL DĚTÍ.
Utláší, uspí a vyléčí děti.
...25c...

VLASY husté, jemné, lesklé dodávají obličej krásy. Chcete-li si je takovými učiniti a udržeti, naleznete nejlepší lékem
SEVEROV SILITEL VLASŮ.
50c. a \$1.00.

VĚTRY zácpu, nepravidelnost stolice, bolesti kolem pasu, nadýmání vyléčí úplně
SEVEROVY PILULKY pro játra.....
25c.

Severova Zlatá masť na oči odstraní každý záneť očí. 25c.

Severova Masť proti svrabu a vyražením vždy pomůže. 50c.

Zvláštní leky za \$3.00, pošlete-li popis nemoci.

W. F. SEVERA,
CEDAR RAPIDS, IOWA.

Hambursko-Amer. akciová paropl. spol.

Přeplavní ceny

Po parolodích expresních nejrychlejší jízda přes moře za 5 dní 21. h.

	Z New Yorku do Hamburku:	Z Hamburku do New Yorku:
Po parolodích expresních	\$32.00	\$38.50
" " pravidelných	\$20.00	\$36.50
" " Union linie	\$27.00	\$36.50
" " Baltimorské linie	\$27.00	\$36.50
" " Baltické linie do Štětína \$27.00 ze Štětína		\$34.00

Ohledně přeplavu hlaste se u

HAMBURG - AMERICAN LINE,

37 Broadway, New York. | generální řádovny | N. W. cor. Randolph & LaSalle Street, Chicago, Illinois.